

Sygn. akt VI U 399/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2019 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2019 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy Z. T.

z udziałem zainteresowanego (...) w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne i zwrot świadczeń

w związku z odwołaniem Z. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

z dnia (...), znak: (...) oraz

z dnia (...), znak: (...)

1. umarza postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z (...) znak: (...),

2. oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 399/18

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 27 listopada 2018 roku Z. T. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...), znak: (...), w którym wniósł o przywrócenie mu prawa do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 15 maja 2016 roku do 12 marca 2017 roku (odwołanie z dnia 27 listopada 2018 roku – k. 1 – 4).

Na skutek wydania nowej decyzji - zmieniającej ww. decyzję - z dnia (...) znak: (...), Z. T. ponowił odwołanie o przywrócenie mu prawa do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 15 maja 2016 roku do 12 marca 2017 roku (odwołanie z dnia 10 stycznia 2019 roku – k. 14 – 18).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania (odpowiedź na odwołanie z dnia 20 grudnia 2018 roku – k. 5 – 6 i k. 13).

Zainteresowany (...)w W. nie zajął stanowiska w sprawie (k. 19).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. T. jest zatrudniony przez (...) w W. od dnia 16 marca 2015 roku i z tego tytułu podlega ubezpieczeniom społecznym (bezsporne; zeznania odwoływającego, akta organu rentowego).

Z. T., z uwagi na wypadek przy pracy z 14 maja 2016 roku, otrzymał zwolnienie lekarskie za okres od 15 maja 2016 roku do 12 marca 2017 roku. Pracodawca wypłacił mu zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 15 maja 2016 roku do 12 listopada 2016 roku i świadczenie rehabilitacyjne za okres od 13 listopada 2016 roku do 12 marca 2017 roku (bezsporne; zeznania odwoływającego, akta organu rentowego).

Z. T. wykonywał umowę zlecenia z okresu od 3 lutego 2016 roku do 31 grudnia 2016 roku dla (...) i z tego tytułu został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. (...) poinformowała Zakład Ubezpieczeń Społecznych w piśmie z dnia 22 czerwca 2017 roku o konkretnych dniach świadczenia pracy przez ubezpieczonego w ramach zawartej umowy zlecenia w okresie od 1 czerwca 2016 roku do 31 grudnia 2016 roku, tj. w dniach:

- 1,2,8,10,17,20,23 czerwca 2016 roku,
- 1,4,7,10,13,16,19,22,25,28,31 lipca 2016 roku,
- 3,6,9,12,15,18,21,24,27,29 sierpnia 2016 roku,
- 1,4,7,10,13,16,19,22,25,28 września 2016 roku,
- 2,5,8,11,14,17,20,23,26,29 października 2016 roku,
- 1,4,7,10,13,16,19,22,25,28 listopada 2016 roku oraz
- 1,4,7,8,13,16,17,19,25,31 grudnia 2016 roku (dowód: pismo z dnia 22 czerwca 2017 roku z akt rentowych, zeznania odwoływającego).

Z. T. pracował na podstawie umów zlecenia zawartych na czas nieokreślony także w dalszym okresie, tj. dla (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. od 1 stycznia 2017 roku, tj. m.in.:

- w styczniu 2017 roku – 271 godzin (tj. średnio prawie 9 godzin każdego dnia kalendarzowego: 271 godzin / 31 dni = 8,74 godzin),
- w lutym 2017 roku – 264 godzin (tj. średnio ponad 9 godzin każdego dnia kalendarzowego: 264 godzin / 28 dni = 9,42 godzin) oraz
- w marcu 2017 roku – 312 godzin (tj. średnio ponad 10 godzin każdego dnia kalendarzowego: 312 godzin / 31 dni = 10,06 godzin).

Za przepracowane godziny odwoływający otrzymał wynagrodzenie od ww. spółek, od którego zostały odprowadzone składki społeczne i składka zdrowotna (dowód: pismo z dnia 20 czerwca 2018 roku z akt rentowych, zeznania odwoływającego).

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...), znak: (...), odmówiono ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 15 maja 2016 roku do 12 listopada 2016 roku, odmówiono prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia chorobowego za okres od 13 listopada 2016 roku do 12 marca 2017 roku oraz zobowiązano do zwrotu tych należności wraz z odsetkami w kwocie 22.227,46 zł, w tym 19.544,76 zł należności głównej i 2.682,70 zł odsetek (decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia 25 października 2018 roku z akt rentowych).

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...), znak: (...) zmieniono ww. decyzję i odmówiono ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 15 maja 2016 roku do 12 listopada 2016 roku, odmówiono prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia chorobowego za okres od 13 listopada 2016 roku do 12 marca 2017 roku oraz zobowiązano do zwrotu tych należności - bez odsetek - w kwocie 19.544,76 zł (decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...) z akt rentowych).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dokumentów, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała i co do których Sąd nie znalazł żadnych okoliczności mogących świadczyć o nieautentyczności lub nieprawdziwości zawartych w nich treści, a także na podstawie zeznań odwołującego Z. T.. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania rzetelności zeznań odwołującego Z. T.. W ocenie Sądu zeznania te są spójne, wyczerpujące i nie budzą wątpliwości Sądu.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne są świadczeniami z ubezpieczenia społecznego rekompensującymi utratę zarobków na skutek choroby. Ryzyko ubezpieczeniowe objęte ubezpieczeniem z tytułu choroby i macierzyństwa odnosi się do niemożliwości uzyskiwania dochodów w razie jego spełnienia.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2017.1368 j.t. ze zm.) ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Przesłanki powodujące utratę prawa do świadczenia mają charakter niezależny, odrębny. Wystarczy więc, że w czasie orzeczonej niezdolności do pracy ubezpieczony wykonuje „pracę zarobkową” i nie jest niezbędne, aby była ona niezgodna z celem zwolnienia lekarskiego. Wynika to z jednoznacznej treści przepisu, który wyraźnie wskazuje na te dwie przesłanki i nie łączy ich w żaden sposób (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2005 roku I UK 154/04).

Ubezpieczony w okresie stwierdzonej przez lekarza niezdolności do pracy od 15 maja 2016 roku do 12 marca 2017 roku nie powstrzymywał się od aktywności w wykonywaniu pracy. Decyzja odmawiająca prawa do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego została więc wydana na skutek zaistnienia przesłanki negatywnej wypłaty świadczeń, wynikającej z art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Praca zarobkowa wykonywana jest najczęściej w oparciu o zawartą wcześniej umowę o pracę z uwzględnieniem warunków określonych w Kodeksie pracy, może ona również wynikać z szeregu umów cywilnych, a także z prowadzenia działalności gospodarczej na zasadach ustawy z dnia 23 grudnia 1988 roku o działalności gospodarczej, a także celem tej pracy jest osiągnięcie wynagrodzenia lub dochodu dla zaspokojenia potrzeb materialnych. Ze stanowiska Sądu Najwyższego wynika, że pracą zarobkową, której wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, jest każda aktywność ludzka zmierzająca do osiągnięcia zarobku, w tym pozarolnicza działalność gospodarcza, choćby nawet polegająca na czynnościach nieobciążających w istotny sposób organizmu chorego i zarazem pracownika pozostającego na zwolnieniu lekarskim (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2005 roku I UK 370/04). W tym samym tonie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 października 2005 roku (I UK 44/05, OSNP 2006/17–18/279), w którym stwierdził, że wykonywanie pracy zarobkowej w rozumieniu art. 17 powoływanej ustawy polega na podjęciu działań stanowiących realizację obowiązków pracowniczych lub wynikających z innego stosunku prawnego obejmującego świadczenie pracy.

Z. T. - w ramach zawartej z (...) umowy zlecenia - pracował w dniach:

- 1,2,8,10,17,20,23 czerwca 2016 roku,
- 1,4,7,10,13,16,19,22,25,28,31 lipca 2016 roku,
- 3,6,9,12,15,18,21,24,27,29 sierpnia 2016 roku,
- 1,4,7,10,13,16,19,22,25,28 września 2016 roku,
- 2,5,8,11,14,17,20,23,26,29 października 2016 roku,
- 1,4,7,10,13,16,19,22,25,28 listopada 2016 roku oraz
- 1,4,7,8,13,16,17,19,25,31 grudnia 2016 roku.

Z. T. pracował także - w ramach umów zlecenia dla (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. - w kolejnym okresie:

- w styczniu 2017 roku – 271 godzin (tj. średnio prawie 9 godzin każdego dnia kalendarzowego: 271 godzin / 31 dni = 8,74 godzin),
- w lutym 2017 roku – 264 godzin (tj. średnio ponad 9 godzin każdego dnia kalendarzowego: 264 godzin / 28 dni = 9,42 godzin) oraz
- w marcu 2017 roku – 312 godzin (tj. średnio ponad 10 godzin każdego dnia kalendarzowego: 312 godzin / 31 dni = 10,06 godzin).

Za przepracowane godziny odwołujący otrzymał wynagrodzenie.

Zdaniem Sądu odpłatne wykonywanie przez odwołującego w czasie zwolnienia lekarskiego czynności zawodowych oznacza wykonywanie pracy zarobkowej w rozumieniu art. 17 ust. 1 powołanej wyżej ustawy i jest wystarczającą przyczyną utraty prawa do zasiłku chorobowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2005 roku, III UK 120/05).

Powyższe oznacza, że zgodnie z art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2017.1368 j.t. ze zm.) oraz art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 7 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, skoro zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne zostały pobrane nienależnie z winy ubezpieczonego i wskutek okoliczności, o których mowa w ww. art. 17, wypłacone kwoty podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zgodnie z treścią art. 477⁽¹³⁾ zdanie pierwsze Kodeksu postępowania cywilnego Sąd w punkcie 1 umorzył postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z (...) znak: (...).

Uwzględniając powyższe rozważania, w ocenie Sądu odwołanie Z. T. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...) znak: (...), należało oddalić na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. w związku z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz ww. przepisami (punkt 2 orzeczenia).